

112

A'. Ai ἀνασκαφαὶ καὶ ἔρευνα

πτωσις δέον όμοις νά λάβομεν όντας οφίν διτή ή συνάντησης τού Αίμαλου μετά τον δέκα εγένετον ἐν Ἀπολλονίᾳ τῆς Μαξεδονίας, διπον μετέβη οὗτος ἐν Δημητριάδος, περιστρασας την ἀρχαιολογίαν αὐτὸν πειροδείαν ἄντα την Νοτίαν Ἐλλάδα¹: ἐν τῇ τελευταῖα δὲ ταῦτη πάλιν διατομών, συντριθῆ μετά τούτῳ Ὁσταΐόν, καὶ τοὺς μὲν ἄλλους πάντας ἀφείσ-
εται, αὐτὸν δὲ λαβὼν μεθ' αὐτοῦ², ἀνεψόρευσεν εἰς Ἀπολ-
λονίαν καὶ Ἀμφιπόλιν οὐδὲ ἐπέστρεψεν ἔπειτα εἰς Δημη-
τριάδα, ἀλλὰ διὰ τῆς Ἡπείρου μετέβη εἰς Ρόμην. Λέν-
ικον προήζεν ἄρα περίττωσις προτέρας συνεννοήσουσας τού Αίμ-
αλου μετά τῶν δέκα.

πλού μετα των θεών.

Οὕτω λιοντίν ὑπόχρεονμεθα, συμφώνοις τῇ πληροφορίᾳ τοῦ Διοδόρου, νὰ ἐπολάμβωμεν ὅτι ἔξ Ἀπολλωνίας ἡ Ἀμπτίλεως ἐσταύλη, κοινὴ συνεννόησε τὸν ἴδοντος τὴν Λημνιτάδα Αἰμίλιου καὶ τὸν προσεβούντων διαταγὴν, ἵνα ωρμινθῶσι τὰ τέχνῃ τῆς πόλεως ὑπῆρχε δὲ σταύλος τῶν Ρωμαίων ἐν Λημπτουάρι, ὁ ἀρέθεις ὑπὸ τοῦ Αἰμίλιου, ομη-

ἀμέσους μετά τοῦτο ἀναγραφὴν τῆς ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἐπιτυμῆσεως τοῦ Σολειτίου, διότι οἱ στρατιῶται αὐτῷ ἐν Ἀμφιπόλει, παρασκευάζουσι τὰ ἑαυτῶν κενάδια, ἀφρέσσων τίνας κεφαλαῖς ἐπ τούς τεθόντας, τῇ ἔχροσι αὐτῷ, δὲ ὃ Αἰμιλίου διετάξε νότιαναγάγοσιν εἰς τὴν προτέραν αὐτὸν θέσιν· ἡ κρήμνησις τῶν τειχῶν τῆς Διημητριάδος, παρατιμείνη τῇ περὶ τινῶν κεφαλίδων τῆς Ἀμφιπόλεως φύλευστη λάγχῳ μεγάλῳ που τὸν ἀρχιστρατήγην, θά παρηγὼν ἐντύπωσιν κομιζήσῃ τὸν ἄναγνωσσον.

Εντός άρα τοῦ κειμένου τοῦ ἔτους 168 π. Χρ.⁶ ἐξηγήσθησαν τὰ τείχη τῆς Δημητριάδος. Θεωρούμενς δοθῆσθαι τὸν τοῦ Διαδόχου καὶ οὐδίαν Μακεδονικῆς τῆς πόλεως ταύτης καὶ πρότερης τῶν ἐν τῷ βασιλείῳ τῆς Μακεδονίας πρὸς τοιαύτην ἀπόφασιν κύρων λόγον θὰ ἔσχον οἱ Ρωμαῖοι τὸ ἑαυτῶν συμφέρον, φροντίζουσι καὶ λίγον ἐπανάστασιν τινὰ διατί ἔτέρω σηματικῇ ἀφορούμενοι οὔτε διαφέρεται που, οὗτε θὰ ἤτοι λίγα ισχυρά, καὶ ἀντίθησεν, αὐτὸν

Εισιδων 117. Πάρος ἐπαρχημένος ὑπέρ τὴν Φερατίην πάλην κατὰ τὴν ἄνω ἀρχόπολην τῆς Δημητερίαδος. Ε-Ε' = ἡ ἐκτεραιριζούση ἐπανδυτική ε-ε' = δὲ ἐπονοματικὸς πάγος αὐτοῦ Δημητερίαδος = Γανομάς λίθος τοῦ ἐπωτεραιριζοῦ πάγου μετὰ καθέτου βαθεῖας λαζαρίνων παιονεύεις ἐν τῷ ἐπωτεραιριζόμενῳ πάρον ὃς μετέβαλεν αὐτὸς τούτου.

bus aliis omissis, ὡς εἰπεν δὲ Λιβίος, διτὶς περιέγοντες οὐδὲν λέγει³ περὶ τοῦ γεγονότος τούτου τῆς κρημνάσεως τῶν τειχῶν, κατόπιν ἀλλοι πόλεων καταστροφῆς ἀνέγνωσαν πότε τοῦ γεγονότος τούτου καὶ μετ' αὐτῷ ίσος δῆμος ή δὲν εἶχεν αἴτιαν ταῦτα νὰ ἀναφέψῃ⁴; ή θεωρήσειν ἀσύμφορον τὴν ἐνταῦθα παράθεσιν τῆς κρημνάσεως τῶν τειχῶν ποιεῖσθαι καὶ ποιάτινα βασιλεῖσσα πόλεων ἢ πότε Λιβαΐδιον καὶ τίνη

οι κάτοικοι ἀμαρτητὶ παρέδοσαν τὴν πόλιν, ὡς ἡγράπανεν ἄνω σελ. 104. Τούτον οὖτον γενομένον, ἐγέρεται τὸ Ἑγμένα περὶ τοῦ ἣν ἡ ἑπανέψησις τῶν ἀνασταρέντων πόνγων, καὶ ἡ ἔνιοιο ἐπίστανθη τῷ τειχῷ, ἐπελέσθη πρὸ τῆς ὡς ἄνω καθοδομένης κρημνίσαντος ἡ μετ' αὐτήν, καὶ πότε καὶ ὑπὸ τούτους τοῦ Διονύσου λάνθανεν.

¶ Περὶ τὰς ἀρχὰς σχεδὸν τοῦ φιλοπόρου ἥρξατο τῆς ἀρχαιολογίας περιοδείας αὐτῷ δὲ Αἰμίλιος πρὸς Αἰθ. 45 27-28 ita peragrata Graecia... Demetriadem cum revertitur... ipse convenit Cn. Octavio Demetriade, postquam fama accidit tracieisse cum mare decem legatos, omnibus aliis omissis, Apolloniam ad eos pergit.

⁵⁾ *Ait.* 45 28 quod... indulsisset militibus, ut nudare tegulis muros urbis ad tegenda hibernacula sua pateretur. referrique tegulas et refici teste sicut fuerant insit.

Αριστούντων από τους περιττούς.
Ἔτοι ἐν Ἀμφιτρέοι δὲ ὁ Οὐκανίος οὗτος μεθημημένευσεν ἔλλη-
νιστι τὸν δῆν τοῦ Αἰγαίου ἐκφορνημένα λόγουν. Λθ. 45 29 πα-
τεὶς εἶπε aderat (ἐνν. ὡς Οὐκανίος) ὃντος ἢ φράσις αὕτη δηλώ-
σει, δῆλος μετά τὴν ἀναζήτησιν τοῦ Αἰγαίου ὑπανεῖν ἐν Δημη-
τριάδι ὁ Οὐκανίος, μετέθη εἰς Ἀμφιτρέον λοιπὸν ἐκ τούτου ηδύ-
νατο να θεωρηθῇ ἐπετεῖτης τῶν τειχών τῆς Αμφιτρίδους κορ-
υφήσιον αὗτος ὁ Οὐκανίος. Ἐντοῦτο διεβιβάσθαι τοῦ Αἰγαίου

³⁾ Τὸν νὰ θεωρήσουμεν διεφθαρμένον τὸ *omnibus aliis omisis* σις ἐξ τυνὸς *muris urbis dirutis* ἢ δημίου, θὰ ήτο δυσχερές, καίτοι ταλαιπωριῶνδες ἔτει ταῦτα λόγοι.

⁴⁾ Πάσας τάς μνημονεύσιες διαφαγάς καὶ κρηπίνισεις τειχῶν πόλεων δικαιολογεῖ ὁ Λίβιος, ἀναγράφων ὅπωδήποτε τὰς αἰτίας αἵτινες ἐπέβαινον δῆθεν τὴν τιμωρίαν

το φυσιοποντού του αυτον επον περιόδουσεν ο Λιμπούς την Ελλάδα κατόπιν τας ἀρχών που γεμίζουν μετέβη σε Ἀρμετόπολην ἐν τῷ μεταβαθμίδει χρονών είχον κατασταθή οι νέοι ὑπατοὶ διὰ τὸ ἔτος 167 π. Χρ. ἡ κορώνιστος άρια τῶν τειχῶν τῆς Δημητριάδος συνέβη τὸν γεμίωντα τοῦ 168 π. Χρ.,

⁵⁾ Revue archéolog. 1913 I σελ. 19 σημ. 1· 6λ. καὶ Πρωτοπά
1908 σελ. 205 καὶ 220, 221.

Εινδώθη τῇ 3· 3· 1916.